

ת"פ 7051/10/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום ברחובות

ת"פ 7051-10-17 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 404731/2017

בפני	כבוד השופט ניר זנו
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	פלוני (קטין)

רקע

תיק זה נדון תחילה בפני בימ"ש השלום ברחובות בפני כבוד סגנית הנשיאה השופטת פינק, כאשר לתיק זה צירף הנאשם תיקים נוספים. במהלך הדיונים בפני כבוד סגנית הנשיאה, טענו ב"כ כוחו של הנאשם כי קיימת טעות באשר לגילו, והנאשם הינו קטין.

לשם כך, פנו בבקשה לתיקון גילו של הנאשם לבימ"ש לענייני משפחה. ביום 25/11/2018 ניתן פסק דין בתיק ת"ג 45740-07-18 (בימ"ש לענייני משפחה ראשל"צ), ונקבע כי תאריך לידתו של הנאשם הינו 2001.xx.xx.

בשל קביעתו של בימ"ש לענייני משפחה באשר לגילו של הנאשם, נקבע כי העבירות בוצעו בהיותו קטין, והתיק הועבר להמשך טיפול בבימ"ש לנוער ברחובות.

גזר דין

הנאשם, יליד 2001, נמצא אשם עפ"י הודאתו בתיק זה (7051-10-17), בכתב אישום מתוקן, בעבירות הבאות:

החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) מרישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973. עבירה אחת.

החזקת כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973. עבירה אחת.

יצוא, יבוא, מסחר, הספקה סמים מסוכנים (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים

עמוד 1

[נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

הנאשם צירף תיקים נוספים לתיק זה.

ת"פ 7051-10-17

מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כפי שיפורט להלן, סחר הנאשם בסמים מסוכנים מסוג קנבוס וחשיש (להלן: "הסם"), על ידי מכירתו לקטינים ובגירים במקומות שונים.

הנאשם תמחר את הסם באופן שעלות גרם חשיש או גרם קנבוס הינו 100 ₪.

שיטת המכירה התבצעה באופן בו הנאשם קיבל הזמנות טלפוניות מלקוחות שהתקשרו או סימסו אל מכשיר הנייד שלו, אז היה מביא את הסם בעצמו ללקוח.

בתאריך 10.09.2017, על פי צו שיפוטי ובמהלך חיפוש בדירתו, החזיק הנאשם בסמים מסוכנים שלא לצריכתו העצמית, בלא היתר או רישיון מאת המנהל וזאת כדלקמן:

על שולחן ליד המיטה בחדרו בדירה, החזיק בסם מסוג חשיש במשקל של 2.9 גרם נטו.

על מגירה בחדר האמבטיה בדירה, החזיק בסם מסוג חשיש במשקל של 88.04 גרם נטו.

אותה העת, החזיק הנאשם בתוך מגירה בחדרו בשתי אריזות, המכילות מספר רב של שקיות שקופות וכן בתוך ארון בגדים במשקל דיגיטלי המשמש להכנת סם וצריכתו זאת שלא לשימושו העצמי וללא אישור או היתר מאת המנהל.

במעשיו אלה, החזיק הנאשם בסמים שלא לצריכה עצמית וכן החזיק כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית.

הנאשם והאחר הינם מכרים.

ברשותו של האחר נמצא מכשיר טלפון נייד אשר שימש אותו ליצירת קשר עם הנאשם לצורך ביצוע עסקאות הסמים.

בחודשים שבין סוף אפריל 2017 ועד תחילת ספטמבר 2017, מעל 10 הזדמנויות, לרבות המפורטים בסעיפים 4-7 ובמועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מכר הנאשם לנ' סם מסוכן מסוג קנבוס בכמויות שונות הנעות בין גרם אחד לארבעה גרם במחיר עלות של 100 ₪ לגרם. הנאשם ונ' היו נפגשים בגן ציבורי או בדירתו של נ', שם היה מעביר אליו הנאשם את הסם תמורת תשלום.

בתאריך 10.10.2017 בשעה 12:35 או בסמוך לכך, לאחר ששוחחו נ' והנאשם במכשיר הנייד וקבעו להיפגש, הגיע הנאשם לבניין דירתו של נ'. או אז, מכר הנאשם לנ' סם מסוג קנבוס במשקל של כגרם אחד תמורתו העביר נ' לנאשם

בתאריך 14.07.2017 בשעה 16:27, פנה נ' באמצעות מכשיר הנייד שלו לנאשם וביקש לקנות סם מסוכן מסוג קנבוס בכך ששלח לו הודעת ווטסאפ אשר תוכנה "תגיד לי יש חיפה???" והנאשם השיב: "נראה לי שכן". בהמשך לאמור ולאחר ששוחחו ביקש נ' לקנות 4 גרם קנבוס. או אז, הגיע הנאשם לבניין דירתו של נ' והעביר לנ' כ-2 גרם קנבוס ובתמורה נ' העביר לנאשם 400 ₪.

בהמשך למתואר לעיל, בתאריך 15.07.2017 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, לאחר ששוחחו ביניהם, הגיע הנאשם לבניין דירתו של נ' והניח מתחת לבניין 2 גרם קנבוס נוספים תמורת התשלום שהעביר לו נ' כמתואר בעובדה 6.

בתאריך 9.9.2017 בשעה 12:48 או בסמוך לכך, באמצעות הודעות ווטסאפ" ולאחר ששוחחו ביניהם, באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם לנ' סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 0.72 גרם נטו תמורת 100 ₪.

במעשיו לעיל, סחר הנאשם במספר רב של הזדמנויות בסם מסוכן תמורת תשלום, זאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

הנאשם והקטין י.ד. (להלן: הקטין י.ד.) הינם מכרים.

ברשותו של הקטין י.ד. מכשיר פלאפון אשר שימש אותו ליצירת קשר עם הנאשם לצורך ביצוע עסקת הסם.

במהלך חודש ינואר 2017, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית הספר עמל ברחובות, מכר הנאשם לקטין י.ד., סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של גרם אחד, תמורתו שילם "הקטין י.ד." לנאשם 100 ₪.

במעשיו לעיל, סחר הנאשם בסם מסוכן תמורת תשלום זאת ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

בין הנאשם ל-א.ב, יליד 1998 הכרות על רקע היותם משחקים כדורסל.

ברשותו של א.ב, מכשיר פלאפון (להלן: נייד 3) אשר שימש אותו ליצירת קשר עם הנאשם לצורך ביצוע עסקאות הסמים.

בחודשים שבין סוף יוני 2017 ועד תחילת חודש ספטמבר 2017, בארבע הזדמנויות שונות לרבות המפורטים בסעיפים 4-11, ובמועדים שונים נוספים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מכר הנאשם ל-א.ב, סמים מסוכנים מסוג קנבוס וחשיש במשקל של 2 גרם תמורת 200 ₪. לשם קידום עסקאות הסם שוחחו הנאשם וא.ב, באמצעות מכשיר הנייד ולאחר מכן נפגשו בגן העיר או בדירתו של הנאשם לשם ביצוע עסקאות הסם.

שלושה חודשים עובר ליום 25.09.2017 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר ששוחחו ביניהם באמצעות הפלאפון, נפגשו הנאשם וא.ב, בגן העיר. או אז, מכר הנאשם לא.ב, סם מסוכן מסוג חשיש או קנבוס במשקל של 2 גרם תמורת 200 ₪.

כיומיים עובר ליום 5.9.2017, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם לא.ב, סם מסוכן מסוג קנבוס או חשיש במשקל של 2 גרם תמורת 200 ₪.

כיומיים עובר ליום 8.8.2017 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם לא.ב, סם מסוכן מסוג קנבוס או חשיש במשקל של 2 גרם תמורת 200 ₪.

כיומיים עובר ליום 31.07.2017 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, מכר הנאשם לא.ב, סם מסוכן מסוג קנבוס או חשיש במשקל של 2 גרם תמורת 200 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל, סחר הנאשם בסם מסוכן בתמורה ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

הנאשם והקטין נ.ח. (להלן: הקטין נ.ח.) לומדים באותו בית ספר.

ברשותו של הקטין נ.ח. מכשיר פלאפון אשר שימש אותו ליצירת קשר עם הנאשם לצורך ביצוע עסקאות הסמים.

בתאריך 01.07.2017 בשעה 22:10 או בסמוך לכך, מכר הנאשם לקטין נ.ח., סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1.5 גרם תמורת 300 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל, סחר הנאשם בסם מסוכן בתמורה ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

הנאשם והקטין ב.ח. (להלן: הקטין ב.ח.) הינם מכרים המשחקים יחד כדורגל.

ברשותו של הקטין ב.ח. מכשיר פלאפון אשר שימש אותו ליצירת קשר עם הנאשם לצורך ביצוע עסקאות הסמים.

בתאריך 20.08.2017, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, שוחחו הנאשם והקטין ב.ח. באמצעות המכשיר הנייד לגבי ביצוע עסקת סם. בהמשך, מכר הנאשם לקטין ב.ח. כ-2 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס. מספר ימים לאחר מכן, נפגשו הנאשם והקטין ב.ח. בסמוך לקיוסק דבוש והקטין ב.ח. העביר לנאשם תמורה בסך 200 ₪.

בתאריך 24.09.2017 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, שוחחו הנאשם והקטין ב.ח. באמצעות אפליקציית ה"טלגרם" בנייד וקבעו להיפגש בסמוך לחנות יהלום ברחובות. או אז, מכר הנאשם ל"קטין ב.ח. סם מסוכן מסוג קנבוס תמורת

במעשיו המתוארים לעיל, סחר הנאשם בסם מסוכן בתמורה ללא היתר או רישיון מאת המנהל.

ת"פ 3719-03-17

מכתב אישום המתוקן עולה, כי הנאשם ביצע את העבירה של **החזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.**

בתאריך 5.1.2017 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, עוכב הנאשם לחקירה בתחנת משטרת רחובות. בנסיבות האמורות, בחדר המעוכבים הוציא הנאשם מכיס מכנסיו דבר מה והטמינו במהרה בתוך תחתוניו.

בעקבות המתואר לעיל, ערך השוטר זוהר אביסהל חיפוש על הנאשם ונמצא כי הנאשם הסליק בתחתוניו קופסת סיגריות, אשר בתוכה סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.15 גרם נטו.

במעשיו המתוארים לעיל, החזיק הנאשם סם מסוכן וזאת לצריכה עצמית ללא היתר בפקודה או מן המנהל.

ת"פ 10709-01-18

מכתב האישום עולה, כי הנאשם ביצע העבירות הבאות:

התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

היזק לרכוש במזיד בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

גניבה בצוותא חדא - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 + סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בין התאריכים 04.01.2017 ל- 10.01.2017 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, שעה ששהו המתלוננים בבית החולים, הגיע הנאשם ו-2 אחרים נוספים, שזהותם ידועה למאשימה (להלן: האחרים) לבית המתלוננים והבחינו שאין אדם במקום.

או אז, ניסו הנאשם והאחרים לפתוח את חלון המטבח אשר ניזוק וללא הצלחה, וזאת בכוונה לפתוח החלון ולהיכנס פנימה לבית.

בהמשך לאמור, פנו הנאשם והאחרים לתריס חלון חדר הסלון, שברו את שלבי התריסים ופתחו בכוח את דלת זכוכית ההזזה של הסלון אשר נמצאת מאחורי דלת התריסים של הסלון ונכנסו פנימה לבית.

עמוד 5

בנסיבות אלו, גנבו הנאשם והאחרים מתוך הבית מכשיר לפטופ ותכשיטים מזהב, אשר בבעלותם של המתלוננים. ויצאו מהבית כשהרכוש ברשותם.

במעשיו המתוארים לעיל, התפרץ הנאשם יחד עם האחרים, בצוותא חדא, למקום מגורים וכן גנבו בכך שנטלו ונשאו הרכוש ללא הסכמת הבעלים במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב בכוונה לשלול הרכוש שלילת קבע מבעליו.

במעשיו המתוארים לעיל, הזיק הנאשם יחד עם האחרים במזיד ושלא כדין לחלון ולתריסי דלת הבית.

ת"פ 46605-05-17

מכתב האישום עולה, כי הנאשם ביצע את העבירה הבאה:

פריצה לרכב - עבירה לפי סעיף 413 ו רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בתאריך 13.3.2017 בשעה 13:13 לערך, חנה רכב סיטרואן בבעלות המתלונן בחניה במזכרת בתיה. בהמשך ובנסיבות המתוארות לעיל, משחלף הנאשם בסמוך למקום, ניגש אל רכב לבן, אשר פרטיו המדויקים אינם ידועים למאשימה, ניסה לפתוח את דלת הרכב, ומשהדבר לא צלח בידו, ניגש אל המכונית, ניסה לפתוח את דלת הנוסע הקדמי, אך ללא הצלחה.

בהמשך, ניגש הנאשם אל דלת הנהג של המכונית, פתח אותה, נכנס והתיישב ברכב, חיטט בתא הכפפות ברכב, ולאחר זמן קצר יצא מהרכב.

במעשיו המתוארים לעיל פרץ הנאשם לרכב.

בהמשך למתואר בשעה 13:17 לערך, חלף הנאשם בסמוך לאולם ספורט במזכרת בתיה, לאחר שהבחין באופניים המונחות במתקן אופניים, נטל ונשא את האופניים כשהוא רכוב עליהם, ללא הסכמת הבעלים, במרמה וללא תביעת זכות בתום לב, וכשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשללם שלילת קבע.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי, הנאשם רווק, עלה עם משפחתו מאאאאא בשנת 2007.

הנאשם בן שלישי במשפחה המונה זוג הורים וחמישה ילדים. המשפחה מנהלת אורח חיים נורמטיבי, נעדר ריקע פלילי, היחסים בין הנאשם לבני המשפחה תקינים. הוריו היו עסוקים בעיקר בהישרדות כלכלית, הנאשם חווה עזובה רגשית,

כשהוריו מתקשים להציב לו גבולות ברורים.

בתקופה שקדמה למעצר התגורר הנאשם בבית הוריו ולא עבד.

הנאשם עבר מסגרות חינוך שונות על רקע של קשיים לימודיים והתנהגותיים, ניסיונות לשלבו בפנימיות לא צלחו בשל התנגדותו.

בהיותו בן 15 חבר לחבורה שולית במסגרת ביה"ס, על רקע קשריו והתנהגותו וכן בשל פתיחת תיקים במשטרה, הופנה לשירות מבחן לנוער.

לנאשם בעיות קשב וריכוז, והוא סבל מקשיי הסתגלות וחוסר יציבות במסגרות.

בהיותו בכתה י"א על רקע אירועי משמעת ושימוש בסמים הופסקו לימודיו בבית הספר.

הנאשם דיווח על שימוש בסמים החל מגיל 16 מספר פעמים בשבוע. הנאשם לא חווה את עצמו כמי שמכור או כמי שפיתח תלות המצריכה התערבות טיפולית.

שירות המבחן מתרשם כי הנאשם מצמצם ומפחית את דפוסי צריכת הסמים ומטשטש את עומק הבעייתיות סביב נושא זה.

משירות המבחן לנוער עולה כי הנאשם הופנה לראשונה בשנת 2014, שיתוף הפעולה עד למעצרו היה לסירוגין. מאז מעצרו נותק הקשר עם שירות המבחן.

הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום, למעט כתב אישום אחד, אולם הכחיש קיומן של בעיות בתחום שימוש בסמים וכנובע מכך שלל נזקקות טיפולית. מתיאוריו ניתן להתרשם כי מודע על התרועעות עם חברה שולית. אולם הוא מחזיק בעמדות מקלות בכל הקשור לצריכת סמים ומתייחס להתנהלותו בצמצום וקלות ראש.

הנאשם מתקשה לראות את התוצאות של התנהגותו, חומרת התנהלותו והנזק שהסב לחברה לטווח רחוק, מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו העבריינית בעת ביצוע העבירות.

הנאשם ביטא נכונות לשאת בעונש, כשהוא ממוקד סביב הנזק לתפיסתו שנגרם לו ולא מסוגל כיום להביע אמפתיה למתלוננים.

הנאשם התקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן.

יחד עם זאת, הביע חרטה על מעשיו והחל לשתף פעולה עם גורמי הטיפול באגף בו הוא עצור. בשל היותו עצור, טרם

שולב בטיפול אולם מביע מוטיבציה להשתלב בטיפול לאחר שיישפט.

גורמי סיכון:

דפוסי התמכרות לחומרים פסיכו-אקטיביים, ריבוי עבירות, קושי להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן לנוער על רקע קשיי אמון, יכולת מוגבלת להיעזר בגורמי שיקום, חוסר יציבות תפקודית וחוסר הפנמה לגבי דרכים אפשריות להתמודדות עם מצבי לחץ ומשבר.

גורמי סיכוי:

מעצרו בגין ביצוע העבירות סייע בבלימת תהליך ההידרדרות בו היה מצוי. כיום: מביע מוטיבציה ראשונית להשתלב בטיפול במסגרת מאסרו.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, לאור העובדה, כי לא חל שינוי בעמדותיו של הנאשם, אף בתקופת הדחייה, והוא מוסיף להכחיש קיומן של בעיות כלשהן אצלו ושולל נזקקות טיפולית.

כמו כן, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוחשי שיחדד לנאשם את גבולות החוק.

טיעוני הצדדים לעונש

טרם הטיעונים לעונש הסכימו באי כוח הצדדים וקצין המבחן כי, התסקירים אשר הוגשו בעניינו של הנאשם יהוו תסקיר לסיום.

ב"כ המאשימה עתרה להרשיע את הנאשם בכל תיקיו, ולגזור עליו עונש מאסר בפועל של 30 חודשים, מאסר על תנאי, קנס, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, מימוש ההתחייבות מתיק קודם (ת.פ. 8671-10-15) בסך 2,000 ₪. כמו כן, ביקשה להכריז על הנאשם כסוחר סמים, לחלט שלושה טלפונים ניידים ואת הסמים והכלים להשמיד.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם ביצע 18 עסקאות סמים, החזיק סמים וכלים שלא לצריכה עצמית. הנאשם סחר במספר רב של עסקאות ובאופן מתמשך על פני מספר חודשים, למספר קליינטים ביניהם גם קטינים.

העבירות בוצעו על רקע בצע כסף, תוך יצירת קשר באמצעות המכשיר הנייד של הנאשם. הלקוחות מכרים של הנאשם ממסגרות שונות. כמו כן, הוא החזיק בביתו כמות גדולה של סם, שקיות שקופות ומשקל אלקטרוני. התמונה המצטיירת הינה כי הנאשם סוחר סמים של ממש.

בנוסף לכך, הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן בהתפרצות לרכב וגניבה וכן בגניבה של זוג אופניים.

בתיק שנוהלו בו הוכחות, בבית המשפט לנוער, נמצא אשם בביצוע עבירות של התפרצות לדירה, היזק לרכוש וגניבה, כשאת כל העבירות הוא בצע בצוותא חדא.

תסקירי שירות המבחן מעוררי דאגה ונראה כי אין אפיק שיקומי בעניינו של הנאשם.

שירות המבחן אף סבור כי, הנאשם מצמצם במידת מעורבותו בפלילים, הוא מתקשה להפיק לקחים מסנקציות עונשיות קודמות, שהוטלו עליו על ידי בית המשפט. למרות צו מבחן שניתן לו במסגרת גזר הדין עדיין המשיך לפתוח תיקים והתעלם מאותה הזדמנות פז שניתנה לו ואף הסלים השתתפותו בפלילים.

שירות המבחן מעריך סיכון משמעותי להמשך התנהגות שולית ופורצת חוק והוא סבור כי יש לתת לו עונש משמעותי ומרתיע.

עוד טענה המאשימה, כי מדובר בעבריין, שמהווה סכנה אמיתית לחברה, והדבר היחיד שעומד לזכותו הוא היותו קטין.

התנהגות עבריינית והתפיסות בהן הוא מחזיק, העדר אופק שיקומי, כל זאת טרם הגיע הנאשם לגיל 18, וכשהוא מצמצם ומקל ראש ומסביר מעשיו בקושי לשלוט בדחפיו, כל זאת, ללא כל אמפתיה למתלוננים בתיקים.

ב"כ הנאשם טענה, כי הנאשם עצור כבר שנה וחודשיים, ובכל התקופה הזו היה עצור בכלא בגירים, בשל טעות בקביעת מועד לידתו. ב"כ הנאשם סבורה, כי למעצר זה נזק עצום לנאשם ויש מקום להקל בעניינו וכן לשחררו ולא להמשיך עם הטעות שנעשתה. ב"כ הנאשם ביקשה להצביע על נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם. כשהיא מתבססת על חוות דעתו של שירות המבחן, ובכלל זה: עובדת היות הנאשם צעיר שמתמודד עם קשיי הסתגלות, כאשר מבחינה אישיותית בולטת הפרעת קשב וריכוז. עוד הוסיפה, כי הנאשם גדל במסגרת משפחתית בה חווה עזובה רגשית.

ב"כ הנאשם סברה, כי יש להסתפק בתקופת מעצרו ולשחררו.

ב"כ הנאשם הסכימה לחילוט ולהשמדת הסמים והמשקל.

בדברו האחרון טען הנאשם, כי מיצה את הכלא ורוצה להשתחרר לביתו. טען שהתקופה בכלא בגירים היתה קשה ושהוא למד הרבה.

דין והכרעה

הנאשם על סף הבגירות, בן 17 ואחד עשר חודשים.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי משפחתו של הנאשם מונה 7 נפשות, זוג הורים וחמישה ילדים. הנאשם בן שלישי.

אציין, כי בשל טעות במשרד הפנים חושב גילו של הנאשם כבגיר והוא שהה במסגרות חינוכיות שלא בהתאם לגילו הכרונולוגי. טעות זו תוקנה לאחרונה, בעת הטיפול בתיקו העיקרי של הנאשם. ובהתאם עודכן תאריך הלידה שלו, דבר אשר איפשר קיום דיונו בחסות בית משפט לנוער.

משפחתו של הנאשם מנהלת אורח חיים תקין, אולם ידעה אתגרים רבים, בהם עלייה לארץ בעת היות הנאשם בן 11 והתמודדות עם קשיים כלכליים. שירות המבחן מציין, כי הנאשם סבל מעזובה רגשית וחוסר גבולות.

הנאשם סובל מבעיות קשב וריכוז, עבר מוסדות חינוך רבים, כששהותו במסגרות החינוכיות ידעה חוסר יציבות, לוותה בקשיים לימודיים והתנהגותיים משמעותיים עד לנשירתו הסופית בכתה י"א בשל שימוש בסמים.

עד למעצרו, הנאשם התגורר בבית הוריו, כשהוא בטל מלימודים ומעבודה.

החל משנת 2014 החל להתרועע עם קבוצות עברייניות והחל להסתבך בפלילים.

הנאשם לא השכיל לשתף פעולה עם שירות המבחן. יתרה מכך, הנאשם לא לקח אחריות ממשית על מעשיו.

יחד עם זאת, הביע חרטה על מעשיו, וביקש להשתלב בתוכנית טיפולית כחלק ממאסרו.

בנסיבות אלו, סבור שירות המבחן כי, לא ניתן להקל ראש בריבוי העבירות ובחומרתן המיוחדות לנאשם ובהן הודה.

המלצת שירות המבחן הינה להרשיעו בדין ולהמחיש לו את הסיכון הרב בו הוא נמצא ואת ההידרדרות במצבו במידה ויבחר להמשיך בדרך העבריינית.

לאור הנסיבות שפורטו, מצאתי כי במקרה שלפניי, יש לשקול ולהעדיף שיקולים של הרתעה, מניעה ותגמול אשר גוברים על השיקול השיקומי, שיקול שאינו קיים במקרה זה.

הנאשם ביצע עבירות חמורות, ברף חומרה גבוה ותוך פגיעה בערכים אשר החברה מבקשת להגן עליהם ויש לפעול

למימוש התכלית העונשית שבהגנה על שלום הציבור ורכושו, שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני נזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית ועבירות רכוש כפי שביצע הנאשם.

העבירות בוצעו לאחר שבית המשפט החליט שלא להרשיע את הנאשם, בהליך קודם (ת.פ. 8671-10-15 מיום 01/10/2016) ובעת שהנאשם שהה תחת צו מבחן וחתם על התחייבות בסך 2,000 ₪.

בפרוטוקול הדיון מיום 01/10/2016, נכתב כי, האמון שניתן בו היום מהווה הזדמנות פז עבורו וכי הדבר ניתן בצדק ולא בחסד, ויוכיח על דרך מעשה כי, ראוי הוא לאמון ולהזדמנות זו.

ביהמ"ש מקווה כי הנער ימשיך בדרך החיובית בה החל וישמור על דרכיו.

הנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו.

כפי שכתב כב' השופט י' שדמי בת"פ 11 - 07 - 42356 מדינת ישראל נ' פלוני:

".. נראה שעל ציר הזמן, ככל שמערכות האכיפה (לרבות המחוקק), מתמידות ואף מגבירות את התחשבותן בנסיבות הקטינות של העבריינים, כך עולה וגואה עבריינות הנוער הקשה ומגבירה חיל, כאשר הנפגעים ממנה הינם בעיקר קטינים אחרים... מסתבר, כי ככל שמרבים אנו ברחמים על עבריינים, מתמעט מוראה של מלכות ומתרבים אלה הבולעים חיים איש את אחיו, גם בין הקטינים..".

ועוד מצטט הוא מע"פ 4890/01 פלוני נ' מ"י - **"..אך אחת ממטרות הענישה, גם אם לא העיקרית שבה, היא לתת ביטוי להרגשה הקולקטיבית של סלידה ממעשים מסוימים, אף במקרים שבהם אין נשקפת עוד סכנה מהנאשם לציבור.."**

על בית המשפט לבחון ולהתחשב במגוון האלמנטים הכוללים ובהם שיקולי שיקום ודרכי טיפול, אולם עליו להתחשב גם בשיקולי הרתעה, מניעה והגנה על הציבור.

ראו ע"פ 04/4272 פלוני נ' מ"י :

".. במלאכת גזירת העונש משמים שיקולים אחדים, כלליים ואינדיבידואליים, אשר יש ליתן להם ביטוי ולאזן ביניהם. עם שיקולים אלה נמנים, בין היתר, חומרת העבירה ומהותה, הרתעה, מניעה, גמול ושיקום העברייין מקום שבו הדבר אפשרי. משקלם היחסי של שיקולים אלה איננו זהה, והוא משתנה ממקרה אחד למישנהו, לפי הנאשם ולפי נסיבותיו הספציפיות. לקטינותו של העברייין משקל נכבד בגזירת הדין, ואולם 'קטינות אינה

יוצרת חסינות' ולעיתים שיקולים של הרתעה, מניעה ותגמול עולים במשקלם על השיקול השיקומי..".

לצער, התמונה העולה מהתנהגותו של הנאשם וכפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, קשה היא, ונראה כי הנאשם אינו מבין את תוצאות מעשיו, וקיים חשש ממשי כי ימשיך בדרכיו העברייניות ויפגוש שוב את מערכת המשפט, אם לא ישכיל לשנות את דרכי התנהגותו הפלילית.

לאור כל האמור לעיל, ובהתחשב בגורמי הסיכון הרבים במצבו של הנאשם, לא נותר לי אלא לקבל את המלצות שירות המבחן להרשיעו בדין ולהטיל עונש מוחשי שיחדד את גבולות החוק וכן ימחיש לו את הסיכון הרב בו הוא נמצא ואת ההידרדרות במצבו במידה ויבחר להמשיך בדרכי העבריינית.

לזכותו של הנאשם לקחתי בחשבון את קטינותו, העובדה כי בשל טעות שהה זמן רב בבית מעצר של בגירים (כשנה וחודשיים) דבר אשר ללא ספק מהווה שיקול משמעותי לקולא. מטבעם של דברים, שהות במעצר בגירים הציבה בפני הנאשם התמודדויות והגבלות להן לא היה נדרש לו היה מקבל את יחס המערכת שניתן לנאשם שהינו קטין שיכול היה להיות גורם סיכוי לשיקומו של הנאשם. בפרט יש ליתן את הדגש על הפגיעה באפשרות שיקומו באם היה במעצר קטינים, וקבלת מענה מתאים לצרכיו על פי גילו על ידי הגורמים הטיפוליים והמקצועיים הרלוונטיים הנמצאים במעצר קטינים בכלא אופק. כמו כן, התחשבתי בנסיבותיו האישיות ובקושי שבהתנהלות קטין מול קטינים בוגרים ממנו, במהלך השנים.

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי את התסקירים ועיינתי בפסיקה שהוגשה, אני מחליט להרשיע את הנאשם על פי סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971 וגזור את דינו כדלקמן:

חילוט ההתחייבות בסך 2,000 ₪ מת.פ. 8671-10-2015 מיום 01/10/2016.

הנאשם ישלם את ההתחייבות בתוך 3 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

מאסר בפועל למשך 20 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

6 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים ו/או עבירה של התפרצות לרכב או עבירת גניבה.

3 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים ו/או עבירה של התפרצות או עבירת גניבה.

לפי סעיף קטן (6) אני אוסר על הקטין לקבל, או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך שנתיים,

אם יעבור שוב עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

לפי סעיף קטן (6) אני אוסר על הקטין לקבל, או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

רשמתי לפני כי אין לקטין רישיון נהיגה.

3 הטלפונים יחולטו

הסמים והכלים יושמדו.

הנאשם יוכרז סוחר סמים.

10/12/2018

ניתנה במעמד הצדדים.

חתימה